

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 K 013897 17 Kž
Sarajevo, 05.06.2018. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Slavka Marića kao predsjednika vijeća, Hurije Sarajlić i Dragana Čorlije kao članova vijeća, uz sudjelovanje Živane Roić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog E. K., zbog krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa iz člana 332. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama kantonalnog tužitelja u Tuzli i branitelja optuženog E. K., protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 013897 15 K od 09.12.2016. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 05.06.2018. godine u prisutnosti federalnog tužitelja M. H., optuženog E. K. i branitelja optuženog E. K., advokata N. K. iz zajedničke advokatske kancelarije R. K., N. K. i Z. K. K. u T., donio je

P R E S U D U

Žalbe Kantonalnog tužitelja u Tuzli i branitelja optuženog E. K., odbijaju se kao neosnovane i presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 013897 15 K od 09.12.2016. godine, potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 013897 15 K od 09.12.2016. godine, optuženi E. K. oglašen je krivim zbog krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa iz člana 332. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) i za počinjeno krivično djelo primjenom odredaba člana 42., 43. i 49. KZ FBiH, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine. Istom presudom primjenom odredaba člana 77. stav 1. KZ FBiH, optuženom E. K. je izrečena sigurnosna mjera zabrane upravljanja prevoznim sredstvom - motornim vozilom „B“ kategorije u trajanju od 1 (jedne) godine, uz određenje da se vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja sigurnosne mjere. Istom presudom na osnovu odredaba člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), optuženi je obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 1.163,00 KM, kao i da plati paušal sudu u iznosu od 100,00 KM, dok su navedenom presudom primjenom odredaba člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećeni M. H. i S. H. sa imovinsko pravnim zahtjevom upućeni na parnični postupak.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio kantonalni tužitelj u Tuzli zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se žalba uvaži i prvostepena presuda preinači tako da se optuženom E. K. za počinjeno krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa iz člana 332. stav 1. KZ FBiH, izrekne kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju u odnosu na vrijeme

utvrđeno pobijanom presudom ili u protivnom da se pobijana presuda u odluci o krivičnopravnoj sankciji ukine i predmet u tom dijelu vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Žalbu protiv navedene presude je izjavio i branitelj optuženog E. K., advokat R. K. iz zajedničke advokatske kancelarije R. K., N. K. i Z. K. K. u T. zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o krivično pravnoj sankciji, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se pobijana presuda preinači i optuženi za počinjeno krivično djelo osudi na blažu kaznu u odnosu na onu na koju je osuđen pobijanom presudom.

Branitelj optuženog E. K., advokat R. K. je dao odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja u Tuzli sa prijedlogom da se žalba kantonalnog tužitelja u Tuzli odbije kao neosnovana.

Federalna tužiteljica je podneskom broj T03 0 KTŽ 0041764 17 od 20.01.2017. godine predložila da se žalba branitelja optuženog, advokata R. K. odbije kao neosnovana, a da se žalba kantonalnog tužitelja u Tuzli uvaži i prvostepena presuda u odluci o krivičnopravnoj sankciji preinači, tako da se optuženom E. K. za počinjeno krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa iz člana 332. stav 1. KZ FBiH, izrekne kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju u odnosu na vrijeme utvrđeno pobijanom presudom.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u smislu odredaba člana 319. ZKP FBiH, federalni tužitelj M. H. je ostao kod prijedloga iz podneska federalnog tužiteljstva broj T03 0 KTŽ 0041764 17 od 20.01.2017. godine. Na istoj sjednici branitelj optuženog E. K., advokat N. K. iz T. je izjavio da ostaje kod svih žalbenih osnova, razloga i prijedloga koji su navedeni u žalbi, a koju je i usmeno obrazložio, te da ostaje i kod navoda i prijedloga koji su istaknuti u odgovoru na žalbu kantonalnog tužitelja u T., dok je optuženi prihvatio navode i prijedloge iz žalbe svog branitelja i odgovora koji je njegov branitelj dao u povodu žalbe kantonalnog tužitelja u T., kao i navode i prijedloge koje je iznio njegov branitelj na sjednici vijeća.

Ovaj sud je u smislu člana 321. ZKP FBiH, ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora branitelja optuženog i kantonalnog tužitelja u T., a i po službenoj dužnosti na okolnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, pa je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, branitelj optuženog u žalbi navodi da prvostepeni sud u pobijanoj presudi nije dao razloge o odlučnim činjenicama, što se odnosi na propuste vozača koji su upravljali vozilima koja su učestvovala u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi, jer je ponašanje optuženog kao vozača ocijenio kao osnovni uzrok predmetne saobraćajne nezgode, dok je propuste vozača putničkog motornog vozila Š... tip F..., oštećenog S. H., ocijenio samo kao doprinos u nastanku predmetne saobraćajne nezgode, iako ovakav zaključak ne proizilazi iz nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke dipl. ing. N. L.. Naveo je da je vještaka saobraćajne struke u svom nalazu i mišljenju naveo da se vozač putničkog motornog vozila Š... tip F... sa lokalne ceste priključio na magistralni put u situaciji kada nije bilo tehničke mogućnosti da ovu radnju izvrši na bezbjedan način, te je očigledno da je takvim izjašnjenjem ukazano da je osnovni uzrok predmetne saobraćajne nezgode upravo ponašanje i propust u vožnji vozača putničkog motornog vozila Š... tip F... Prema navodima žalbe, za odluku u predmetnoj stvari je od odlučnog značaja utvrđenje, koji je to osnovni uzrok nastanka predmetne saobraćajne nezgode, odnosno, kojim to propustima vozača je ista prouzrokovana, pa kako prema tvrdnjama žalbe prvostepeni sud pri utvrđivanju odlučnih činjenica, nije pravilno cijenio izvedene dokaze, a što se posebno

odnosi na nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke dipl. ing. N. L., a niti je u obrazloženju pobijane presude naveo zbog čega je evidentirane propuste vozača putničkog motornog vozila Š... tip F... vrednovao samo kao doprinos, a ne kao osnovni uzrok u nastanku predmetne saobraćajne nezgode, ovakvim propustima prvostepeni sud je počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članom 296. stav 1. (greškom umjesto stava 2. čiji sadržaj je i citiran, označen stav 1. istog člana) i članom 305. stav 7. ZKP FBiH.

Kada su u pitanju navedeni žalbeni prigovori branitelja optuženog E. K., ovaj sud prvenstveno primjećuje da branitelj optuženog u ovom dijelu žalbe ne razgraničava jasno žalbene osnove, jer na temelju u žalbi iznesenih tvrdnji istovremeno ukazuje i na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka i na pogrešno utvrđeno činjenično stanje. Ocjenjujući navedene žalbene prigovore, ovaj sud zaključuje da oni ustvari predstavljaju prigovore usmjerene na pobijanje pravilnosti pobijanom presudom utvrđenog činjeničnog stanja u vezi sa ocjenom izvedenih dokaza. Naime, činjenice od odlučnog značaja za odluku u predmetnoj stvari, su one činjenice koje prvostepeni sud utvrdi iz izvedenih dokaza, a odnose se na bitna obilježja krivičnog djela, pa se tako i razlozi zbog kojih je prvostepeni sud ocijenio dokaze na način kako je to navedeno u obrazloženju pobijane presude i izveo činjenične zaključke, u suštini odnose na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja. Navedene žalbene prigovore moguće je raspraviti samo u okviru žalbenog osnova pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pa je stoga ovakve žalbene prigovore ovaj sud i razmatrao u okviru tog žalbenog osnova, ocijenivši da ovi prigovori ne predstavljaju bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, a niti bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članom 296. stav 1. i članom 305. stav 7. ZKP FBiH, kako se to navodi u žalbi branitelja optuženog.

Pobijajući pravilnost i potpunost činjeničnog stanja u pobijanoj presudi, branitelj optuženog u žalbi navodi da je pogrešan zaključak prvostepenog suda da je optuženi E. K., utvrđenim kršenjem saobraćajnih propisa, prouzrokovao predmetnu saobraćajnu nezgodu. Prema žalbenim navodima branitelja optuženog, predmetnu saobraćajnu nezgodu prouzrokovao je svojim propustima u vožnji, upravo oštećeni S. H., vozač putničkog motornog vozila Š... tip F... Takvu tvrdnju branitelj optuženog, pozivajući se pri tome na nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke dipl. ing. N. L. (strana 12. tačka 18. nalaza), argumentira navodom, da oštećeni S. H. upravljajući putničkim motornim vozilom Š... tip F..., prilikom uključivanja sa lokalne ceste na magistralni put, odnosno prilikom uključivanja u lijevu stranu, nije imao tehničke mogućnosti da izvrši ovu radnju na bezbjedan način, odnosno da isti, ili nije obraćao pažnju na vozila koja mu dolaze bočno sa desne strane ili nije pravilno ocijenio udaljenost i brzinu kretanja putničkog motornog vozila V... tip G..., kojim je upravljao optuženi, a koje mu je dolazilo sa desne strane i koje se kretalo magistralnom cestom ne mijenjajući smjer kretanja, tako da je na taj način ugrozio kretanje vozila optuženog, a što je prema navodima žalbe, unatoč propusta u vožnji optuženog kao vozača, osnovni uzrok nastanka predmetne saobraćajne nezgode. U prilog navedenoj tvrdnji branitelj optuženog je u žalbi dalje naveo, da je vještak saobraćajne struke dipl. ing. N. L. na strani 3. pod tačkama 4. i 5. svog nalaza naveo, da su na mjestu nezgode na kolovozu uočeni i tragovi kočenja koji potiču od putničkog motornog vozila Š... tip F..., ali da prvostepeni sud predmetne tragove kočenja uopšte nije cijenio, iako isti ukazuju da je vozač putničkog motornog vozila Š... tip F..., po izlasku na magistralni put, postupajući protivno odredbama ZOOBS-a, poduzeo još i radnju kočenja i time optuženom stvorio prepreku koju on nije mogao izbjeći.

Ovi žalbeni navodi branitelja optuženog E. K. nisu osnovani.

Prije svega, iz obrazloženja pobijane presude, a što se ni žalbom branitelja optuženog ne osporava, proizlazi da je prvostepeni sud nakon izvršene analize svih izvedenih dokaza

(subjektivne i objektivne prirode), pozivajući se pri tome i na nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke dipl. ing. N. L. o evidentiranim propustima vozača putničkih motornih vozila koja su učestvovala u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi, utvrdio, da je optuženi E. K. u vrijeme saobraćajne nezgode, krećući se magistralnim putem D. T., u pravcu T., upravljao putničkim motornim vozilom V... tip G... u alkoholisanom stanju sa koncentracijom od 1,38 gr/kg alkohola u krvi i da se na dionici puta kroz naseljeno mjesto P... općina G. sa ograničenjem brzine od 50 km/h, kretao vozilom brzinom od 94 km/h, tj. za 44 km/h većom brzinom od dozvoljene i da isti obzirom na brzinu kojom se tom prilikom vozilom kretao, a za koju brzinu zaustavni put iznosi oko 80,00 m, nije imao tehničku mogućnost zaustavljanja vozila, kada je na 35,50 metara prije mjesta kontakta, primijetio ispred sebe putničko motorno vozilo Š... tip F... u fazi uključivanja na magistralni put sa lijeve strane iz lokalne ceste. Na osnovu nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke dipl. ing. N. L., a koji nalaz odbrana nije dovela u sumnju unakrsnim ispitivanjem vještaka, prvostepeni sud je dalje utvrdio da bi predmetna saobraćajna nezgoda bila izbjegnuta, da se optuženi E. K. u vrijeme predmetne saobraćajne nezgode vozilom kretao dozvoljenom brzinom kroz naseljeno mjesto od 50 km/h, jer bi optuženi imao mogućnost zaustavljanja vozila prije mjesta kontakta, kada je u svojoj desnoj saobraćajnoj traci kojom se i kretao, naišao na putničko motorno vozilo Š... tip F..., a koje se, nakon izvršenog uključivanja na magistralni put, kompletno nalazilo u desnoj saobraćajnoj traci krećući se u smjeru kretanja vozila optuženog brzinom koja je u momentu sudara iznosila 35 km/h.

Prvostepeni sud je također, a kako to proizilazi iz obrazloženja pobijane presude (strana 10. zadnji pasus), pozivajući se pri tome na nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke dipl. ing. N. L. o evidentiranim propustima vozača putničkog motornog vozila Š... tip F..., oštećenog S. H., utvrdio, da je predmetnoj saobraćajnoj nezgodi doprinio svojim propustima u vožnji i vozač putničkog motornog vozila Š... tip F..., koji je poduzeo radnju uključivanja sa lokalne ceste na magistralni put, a da pri tome, ili nije dovoljno obratio pažnju na vozila koja mu dolaze bočno sa desne strane ili nije pravilno ocijenio udaljenost i brzinu kretanja putničkog motornog vozila V... tip G..., kojim je upravljao optuženi, ali da navedeni propusti ne isključuju krivnju optuženog za nastanak predmetne saobraćajne nezgode, obzirom da naprijed navedenim radnjama oštećenog nije prekinuta uzročno posljedična veza između ponašanja i propusta u vožnji optuženog kao vozača i nastupjele posljedice.

Prema tome, u toku postupka je utvrđeno da do predmetne saobraćajne nezgode ne bi došlo da se optuženi kretao kroz naseljeno mjesto u granicama dozvoljene brzine od 50 km/h, i prvostepeni sud je u pobijanoj presudi za svoj zaključak da na strani optuženog postoji krivnja za krivično djelo koje mu se stavlja na teret, dao i za ovaj sud prihvatljive razloge. Ključni zaključci koje je prvostepena presuda izvela, nalaze sigurno uporište u sadržaju dokaza na koje se prvostepeni sud pozvao u obrazloženju pobijane presude, a pravilnost niti jednog od tih zaključaka nije dovedena u pitanje kontra argumentima kojima se služi žalba branitelja, dajući vlastitu ocjenu izvedenih dokaza.

Navodi žalbe da prvostepeni sud prilikom ocjene predmetnog događaja nije dao nikakav značaj činjenici da su na mjestu nezgode na kolovozu uočeni i tragovi kočenja koji potiču od putničkog motornog vozila Š... tip F..., a koji tragovi prema tvrdnjama žalbe ukazuju da je vozač putničkog motornog vozila Š... tip F..., po izlasku na magistralni put, postupajući protivno odredbama ZOOBS-a, poduzeo još i radnju kočenja i time optuženom stvorio prepreku koju on nije mogao izbjeći, nisu od značaja za odluku u predmetnoj stvari, obzirom da iz materijalnih dokaza u spisu (zapisnika o uviđaju, skice lica mjesta i fotodokumentacije sa uviđaja) kao i iz nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke dipl. ing. N. L. (strana 6. i 11. tačka 6. nalaza) proizilazi da ovi tragovi nisu nastali kočenjem putničkog motornog vozila Š... tip F... (od mjesta uključivanja na magistralni put do mjesta kontakta nisu evidentirani tragovi kočenja putničkog

motornog vozila Š... tip F...), već da su isti nastali nakon primarnog kontakta u kojem je došlo do čeonog naleta vozila optuženog na stražnji dio vozila Š... u nastavku sudarnog procesa, kad na kolovozu ostaju tragovi drljanja i struganja.

Stoga, iz svega naprijed izloženog, ovaj sud nalazi da se neosnovano žalbom branitelja optuženog prvostepena presuda pobija iz osnova pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Ispitujući pobijanu presudu u odluci o kazni, kako u okviru žalbenih navoda kantonalnog tužitelja, gdje se iznose tvrdnje da je prvostepeni sud pri odlučivanju o kazni, prenatržen značaj dao olakšavajućim okolnostima utvrđenim na strani optuženog, a da je pri tome zanemario težinu učinjenog krivičnog djela, tačnije okolnost da je optuženi upravljao vozilom pod dejstvom alkohola sa 1,38 gr/kg alkohola u krvi i da je vozio brzinom od 94 km/h na dijelu puta gdje je dozvoljena brzina iznosila 50 km/h, tako i u okviru navoda žalbe branitelja optuženog da prvostepeni sud pri donošenju odluke o kazni, kao olakšavajuću okolnost na strani optuženog, nije u dovoljnoj mjeri vrednovao doprinos oštećenog u nastanku predmetne saobraćajne nezgode, kao i da je neopravdano kao otežavajuću okolnost na strani optuženog cijenio okolnosti koje čine obilježja predmetnog krivičnog djela, ovaj sud nalazi da žalbeni prigovori kantonalnog tužitelja i branitelja optuženog, nisu osnovani. Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud prilikom odmjeravanja kazne optuženom, kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio da je optuženi predmetno krivično djelo počinio kao mlađe punoljetno lice, da ranije nije osuđivan, da je nezaposlen i da je izvršenju krivičnog djela doprinio svojim ponašanjem (propustima u vožnji) i oštećeni S. H., dok mu je kao otežavajuću okolnost cijenio da su izvršenjem predmetnog krivičnog djela, osim oštećene S. H. koja je smrtno stradala, još dvije osobe tjelesno ozlijeđene, od koji je jedna teško tjelesno ozlijeđena, kao i da je pričinjena šteta na vozilu Š... tip F..., vlasništvo oštećenog S. H., pa je ocjenom svih tih okolnosti, uzimajući pri tome u obzir i stepen krivnje optuženog i jačinu povrede zaštićenog dobra, optuženom za počinjeno krivično djelo izrekao kaznu zatvora kao u izreci pobijane presude. S tim u vezi ovaj sud nije mogao prihvatiti žalbene prigovore tužitelja, da je prvostepeni sud precijenio olakšavajuće okolnosti koje karakterišu optuženog, kao ni ostale žalbene navode tužitelja istaknute u tom pravcu od kojih posebno, da je optuženi krivično djelo učinio upravljajući vozilom pod dejstvom alkohola i da se kretao brzinom znatno većom od dozvoljene, iz razloga jer su te okolnost bile od značaja i uzete u obzir prilikom pravnog kvalifikovanja krivičnog djela, pa se s obzirom na to ne mogu još vrednovati i kao otežavajuća okolnost. Također, ovaj sud nalazi neprihvatljivim žalbene prigovore branitelja optuženog da prvostepeni sud nije u dovoljnoj mjeri vrednovao doprinos oštećenog S. H. u nastanku predmetne saobraćajne nezgode, kao i da je neopravdano kao otežavajuću okolnost na strani optuženog cijenio okolnosti koje čine obilježja predmetnog krivičnog djela, jer ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pri odmjeravanju kazne optuženom, adekvatan značaj dao i pravilno vrednovao doprinos oštećenog u nastanku saobraćajne nezgode, te da nije pogriješio kada je kao otežavajuću okolnost na strani optuženog cijenio okolnost da su u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi, pored oštećene S. H. koja je smrtno stradala, dvije osobe (M. H. i A. A.) tjelesno ozlijeđene, pri čemu je M. H. zadobio teške tjelesne ozljede, kao i da je pričinjena šteta na putničkom motornom vozilu Š... tip F..., vlasništvo oštećenog S. H., jer su bitna obilježja predmetnog krivičnog djela ostvarena samim nastupanjem smrtne posljedice, tako da nastupanje i drugih posljedica (u konkretnom slučaju tjelesno ozljeđivanje još dva lica i nastanak materijalne štete), predmetno krivično djelo u pogledu nastupjele posljedice izvršenja istog, čini težim, što je prvostepeni sud s razlogom prilikom odmjeravanja kazne optuženom, cijenio.

Kako dakle, nijedna od okolnosti utvrđenih po prvostepenom sudu na strani optuženog (otežavajućih i olakšavajućih), žalbama kantonalnog tužitelja i branitelja optuženog nije

dovedena u pitanje, a niti su istaknute kakve okolnosti koje su od uticaja na odmjeravanje kazne, a koje prvostepeni sud nije imao u vidu, te kako je prvostepeni sud po nalaženju ovog suda svim okolnostima od značaja za odluku o kazni dao odgovarajući značaj, ovaj sud nalazi da izrečena kazna zatvora optuženom u trajanju od tri godine za predmetno krivično djelo nije blaga, kako se to tvrdi u žalbi kantonalnog tužitelja, a niti prestrogo odmjerena, kao se to ukazuje žalbom branitelja optuženog i u svemu odgovara težini učinjenog krivičnog djela i stepenu krivnje optuženog kao počinitelja istog, te da je ista neophodno potrebna za ostvarivanje svrhe kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH.

Na osnovu izloženog, ovaj sud je u smislu člana 328. ZKP FBiH, donio presudu kojom je žalbe kantonalnog tužitelja u Tuzli i branitelja optuženog E. K., odbio kao neosnovane.

Zapisničar
Živana Roić,s.r.

Predsjednik vijeća
Slavko Marić,s.r.